

- Επίσης, εναπόκειται, καταρχήν, στον υποψήφιο σε διαγωνισμό να παράσχει στην εξεταστική επιτροπή όλες τις πληροφορίες και έγγραφα που της επιτρέπουν να εξακριβώσει αν ο υποψήφιος συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που θέτει η προκήρυξη του διαγωνισμού. Πράγματι, η εξεταστική επιτροπή δεν υποχρεούται να προβεί η ίδια σε έρευνες προκειμένου να εξακριβώσει αν οι υποψήφιοι πληρούν το σύνολο των προϋποθέσεων αυτών.
4. Από τις διατάξεις του άρθρου 2, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως προκύπτει σαφώς ότι παρέχεται στην εξεταστική επιτροπή απλή ευχέρεια να ζητήσει από τους υποψηφίους συμπληρωματικές πληροφορίες, όταν έχει αμφιβολίες ως προς το περιεχόμενο υποβληθέντος εγγράφου, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να ερμηνευθούν ως επιβάλλουσες την υποχρέωση στην εξεταστική επιτροπή να ζητήσει από τους υπαλλήλους που είναι υποψήφιοι σε διαγωνισμό να της υποβάλουν το σύνολο των εγγράφων τα οποία απαιτούνται με την προκήρυξη του διαγωνισμού.
5. Η αιτιολογία των πράξεων που είναι ικανές να προξενήσουν βλάβη πρέπει να επιτρέπει στον ενδιαφερόμενο υπάλληλο να γνωρίσει τους λόγους μιας αποφάσεως που τον αφορά, προκειμένου να είναι σε θέση να ασκήσει ενδεχομένως τα αναγκαία μέσα παροχής ένδικης προστασίας για να προστατεύσει τα δικαιώματα και τα συμφέροντά του.
- Όταν τα αιτήματα των αποκλεισθέντων από τον διαγωνισμό υποψηφίων δεν έχουν ως σκοπό τη λήψη συμπληρωματικών ατομικών εξηγήσεων, αλλά την επανεξέταση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής να τους αποκλείσει από τον διαγωνισμό, τα αιτήματα αυτά δεν υποχρεώνουν την εξεταστική επιτροπή να αιτιολογήσει πληρέστερα τις αρχικές της αποφάσεις.
6. Ο υπάλληλος δεν μπορεί, προς στήριξη προσφυγής που στρέφεται κατά αποφάσεως αποκλεισμού από διαγωνισμό, να επικαλείται λόγους αντλούμενους από τη φερόμενη αντικανονικότητα της προκηρύξεως του διαγωνισμού, μολονότι δεν προσέβαλε εμπρόθεσμα τις διατάξεις της προκηρύξεως που θεωρεί ότι του προκαλούν βλάβη.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 20ής Ιουνίου 1990 *

Στην υπόθεση T-133/89,

Jean-Louis Burban, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Παρισιού, εκπροσωπούμενος από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της SARL Fiduciaire Myson, 6-8, rue Origer,

προσφεύγων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον Jorge Campinos, jurisconsulte, και Manfred Peter, προϊστάμενο τμήματος, επικουρούμενους από τον Hugo Vandenberghe, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο του Manfred Peter, στη γενική γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού PE/44/A, με τις οποίες ο προσφεύγων αποκλείστηκε από τον διαγωνισμό,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kirschner, πρόεδρο τμήματος, C. P. Briët και J. Biancarelli, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

λαμβάνοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και την προφορική διαδικασία της 5ης Απριλίου 1990,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Τα πραγματικά περιστατικά

- 1 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δημοσίευσε στις 28 Δεκεμβρίου 1988 προκήρυξη γενικού διαγωνισμού PE/44/A (ΕΕ C 333, σ. 16), βάσει τίτλων και εξετάσεων, προκειμένου να πληρώσει τη θέση προϊσταμένου τμήματος γαλλικής γλώσσας, βαθμού A 3, για να διευθύνει το γραφείο πληροφοριών στο Παρίσι. Η προκήρυξη του εν λόγω διαγωνισμού περιελάμβανε ειδικότερα τα δύο ακόλουθα σημεία:

α) υπό τον τίτλο « Διαγωνισμός — Φύση και προϋποθέσεις συμμετοχής », στο σημείο III, Β. 1. γ):

« Για την κατάρτιση των φακέλων τους, οι υποψήφιοι, περιλαμβανομένων και των μόνιμων και λοιπών υπαλλήλων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των άλλων οργάνων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δεν μπορούν σε καμιά περίπτωση να αναφέρονται σε έγγραφα, έντυπα αιτήσεων, πληροφοριακά δελτία, και λοιπά, που είχαν υποβληθεί επ' ευκαιρία προηγούμενων υποψηφιοτήτων. »

β) υπό τη στήλη « Υποβολή των αιτήσεων συμμετοχής », στο σημείο VII:

« Οι υποψήφιοι παρακαλούνται να απευθύνουν την αίτησή τους, χρησιμοποιώντας το ένθετο έντυπο αιτήσεως που εμπεριέχεται στην παρούσα Επίσημη Εφημερίδα, στο "Parlement européen, service de recrutement, L-2929 Luxembourg". Αυτή η αίτηση συμμετοχής, μαζί με τα δικαιολογητικά που αναφέρονται στις σπουδές καθώς και στην επαγγελματική πείρα των υποψηφίων, πρέπει να αποσταλεί με συστημένη επιστολή το αργότερο μέχρι τα μεσάνυκτα της 13ης Φεβρουαρίου 1989. Ο χρόνος αποστολής της αποδεικνύεται από τη σφραγίδα του ταχυδρομείου. »

Σημείωση, τυπωμένη με πλάγιους τυπογραφικούς χαρακτήρες, διευκρίνιζε ότι: « Οι υποψήφιοι οι οποίοι δεν θα έχουν υποβάλει τις αιτήσεις συμμετοχής, καθώς και όλα τα δικαιολογητικά εντός της οριζόμενης προθεσμίας, δεν θα γίνουν δεκτοί να μετασχουν στον διαγωνισμό. Το ίδιο ισχύει και για τους μόνιμους και λοιπούς υπαλλήλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των άλλων οργάνων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. »

Τελος, το έντυπο του αποδεικτικού παραλαβής της αιτήσεως συμμετοχής, που έπρεπε να συμπληρώσει ο υποψήφιος, διευκρίνιζε ότι « θα ληφθούν υπόψη μόνον τα έγγραφα που αναφέρονται στα πτυχία ή στους τίτλους σπουδών και στην επαγγελματική πείρα που αποστέλλονται εντός των προθεσμιών οι οποίες καθορίζονται με την προκήρυξη του διαγωνισμού ή την ανακοίνωση περί προσλήψεων υπό τον τίτλο "Υποβολή των αιτήσεων συμμετοχής" ». »

- 2 Ο προσφεύγων, ο οποίος υπηρετεί στο Κοινοβούλιο από το 1968, ασκούσε καθήκοντα βοηθού διευθυντή στο γραφείο πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Παρίσι, από το 1982, όταν υπέβαλε την αίτησή του συμμετοχής σ' αυτόν τον διαγωνισμό, αποστέλλοντας το έντυπο αιτήσεως εντός των προθεσμιών χωρίς, όμως, να επισυνάψει σ' αυτό ούτε τα πτυχία του ούτε τα δικαιολογητικά ως προς την επαγγελματική του πείρα. Πράγματι, υποστηρίζει ότι, εντός του Ιανουαρίου 1989, είχε τηλεφωνική συνδιάλεξη με τον προϊστάμενο της υπηρεσίας « Υπηρεσιακή κατάσταση και διοίκηση προσωπικού » του Κοινοβουλίου, κατά τη διάρκεια της οποίας ο τελευταίος

του ανέφερε ότι, κατά τη γνώμη του, όσον αφορά τους υπαλλήλους του κοινοτικού οργάνου, υποψηφίους σε διαγωνισμό, τα έγγραφα αυτά αποστέλλονται απευθείας από τη διοίκηση στην εξεταστική επιτροπή. Στις 28 Ιουνίου 1989, ο προϊστάμενος της υπηρεσίας « Υπηρεσιακή κατάσταση και διοίκηση προσωπικού » απήθυνε στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής έγγραφο με το οποίο επιβεβαίωνε ότι η τηλεφωνική αυτή συνδιάλεξη είχε γίνει πραγματικά. Επομένως, στο αποδεικτικό παραλαβής που συνόδευε την αίτηση υποψηφιότητας του ο προσφεύγων ανέφερε: « Τα πτυχία μου βρίσκονται στο φάκελό μου στη γενική διεύθυνση του Κοινοβουλίου. »

- 3 Στις 24 Μαΐου 1989, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού απήθυνε στον προσφεύγοντα έγγραφο με το οποίο του ανακοίνωσε την απόρριψη της υποψηφιότητάς του, που αποφάσισε η εξεταστική επιτροπή κατά τη συνεδρίαση της 17ης Μαΐου 1989, για δύο λόγους: « εκπρόθεσμη υποβολή των δικαιολογητικών » και « έλλειψη δικαιολογητικών ».
- 4 Στις 13 Ιουνίου 1989, ο προσφεύγων απήθυνε στον πρόεδρο του Κοινοβουλίου διοικητική ένσταση με την οποία ζητούσε την αναβολή των εξετάσεων, οι οποίες καθορίστηκαν από 3 έως 6 Ιουλίου 1989, προκειμένου, κατά τον προσφεύγοντα, να αποκατασταθεί η αδικία που διαπράχθηκε εις βάρος του. Υποστήριζε, πρώτον, ότι η διοίκηση του Κοινοβουλίου, διά του προϊσταμένου της υπηρεσίας « Υπηρεσιακή κατάσταση και διοίκηση προσωπικού » τον παραπλάνησε· δεύτερον, εφόσον υπηρετούσε στο Παρίσι ήταν απομακρυσμένος από την κεντρική διοίκηση στου Κοινοβουλίου· τρίτον, δυνάμει του καθήκοντος αρωγής, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή είχε « το δικαίωμα και μάλιστα το καθήκον να διορθώσει τις αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής, όταν υποψήφιος είναι θύμα διοικητικού πταίσματος ή σφάλματος ».
- 5 Κατά την ίδια ημερομηνία της 13ης Ιουνίου 1989, ο προσφεύγων απήθυνε επίσης επιστολή στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής με την οποία, αφενός, του ζητούσε να επανεξετάσει την απόφαση με την οποία ο προσφεύγων αποκλείστηκε από τον διαγωνισμό και, αφετέρου, ανέπτυσε τα ίδια επιχειρήματα με εκείνα που εξέθετε στην επιστολή την οποία απήθυνε στον πρόεδρο του Κοινοβουλίου προσθέτοντας, πάντως, ότι, εφόσον είχε διευκρινίσει στο έντυπο αιτήσεως ότι τα πτυχία του θα διαβιβάζονταν από τη διοίκηση με τον φάκελό του στην εξεταστική επιτροπή, η τελευταία όφειλε να του αναφέρει το σφάλμα του.
- 6 Στις 20 Ιουνίου 1989, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής ζήτησε από τον προσφεύγοντα να του προσκομίσει έγγραφη απόδειξη του ισχυρισμού του σύμφωνα με τον οποίο ο προσφεύγων είχε διευκρινίσει, στο έντυπο αιτήσεως, ότι τα πτυχία του θα διαβιβάζονταν από τη διοίκηση, μαζί με τον φάκελό του, στην εξεταστική επιτροπή.

- 7 Ο προσφεύγων απάντησε στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής αυθημερόν, αποστέλλοντας σ' αυτόν το αποδεικτικό παραλαβής της αιτήσεως υποψηφιότητας και αναγνωρίζοντας ότι η διατύπωση που είχε αναγράψει στο εν λόγω αποδεικτικό παραλαβής ήταν στην πραγματικότητα διαφορετική από εκείνη που είχε επικαλεστεί στην επιστολή του της 13ης Ιουνίου 1989, αλλά εν πάση περιπτώσει, από το έγγραφο αυτό αποδεικνυόταν η καλή του πίστη.
- 8 Στις 5 Ιουλίου 1989, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής απηύθυνε στον προσφεύγοντα έγγραφο με το οποίο του ανέφερε ότι με απόφαση της 3ης Ιουλίου 1989, η εξεταστική επιτροπή επιβεβαίωσε την προηγούμενη αρνητική της απόφαση συμμετοχής του προσφεύγοντος στον διαγωνισμό.
- 9 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 28 Αυγούστου 1989, ο Burban άσκησε την παρούσα προσφυγή κατά του Κοινοβουλίου.

Η διαδικασία

- 10 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

« να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια, να ακυρώσει:

- την απόφαση της 3ης Ιουλίου 1989 της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού PE/44/A να αποκλείσει τον προσφεύγοντα από τον διαγωνισμό·
- κάθε μεταγενέστερη απόφαση που έλαβε η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού αυτού και ειδικότερα την απόφαση για την κατάρτιση του πίνακα επιτυχόντων, καθώς και οποιαδήποτε απόφαση του καθού στηριζόμενη στις αποφάσεις αυτές·
- όλως επικουρικώς, την απόφαση της 15ης Μαΐου 1989 με την οποία η εξεταστική επιτροπή απέκλεισε, για πρώτη φορά, τον προσφεύγοντα από τον διαγωνισμό·

να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα είτε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 69, παράγραφος 2, είτε το άρθρο 69, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού δια-

δικασίας, καθώς και στα απαραίτητα αναληφθέντα έξοδα για τη διαδικασία και, ιδίως, τα έξοδα για τον διορισμό αντικλήτου, μετακινήσεως, διαμονής και για την αμοιβή του δικηγόρου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 73, στοιχείο β), του ίδιου κανονισμού ».

11 Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να λάβει υπόψη ότι επαφίεται στην κρίση του Πρωτοδικείου όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής·
- επί της ουσίας, να απορρίψει την προσφυγή·
- να αποφάνθει επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις.

12 Ενώ δεν είχε ακόμη περατωθεί η έγγραφη διαδικασία, με Διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 1989, το Δικαστήριο παρέπεμψε την παρούσα υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14 της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

13 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

14 Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 5 Απριλίου 1990. Επειδή στην υπόθεση αυτή δεν διορίστηκε γενικός εισαγγελέας, ο πρόεδρος κήρυξε την περάτωση της προφορικής διαδικασίας στο τέλος της συνεδριάσεως.

Επί του παραδεκτού

15 Το Κοινοβούλιο, μολονότι επαφίεται στην κρίση του Πρωτοδικείου όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής, υποστηρίζει ότι η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος, της 13ης Ιουνίου 1989, ήταν άσκοπη καθόσον, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν μπορεί να ακυρώσει απόφαση της εξεταστικής επιτροπής.

- 16 Κατά τον προσφεύγοντα, αντικείμενο της διοικητικής ενστάσεως είναι η αναζήτηση φιλικής ρυθμίσεως της διαφοράς μεταξύ της διοικήσεως και του υπαλλήλου, πριν από την άσκηση δικαστικής προσφυγής. Εξάλλου, στην παρούσα υπόθεση, η εξεταστική επιτροπή επανεξέτασε την άποψη της κατά τη συνεδρίαση της 3ης Ιουλίου 1989. Επομένως, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η απόφαση της 3ης Ιουλίου 1989 είναι νέα απόφαση και ότι, συνεπώς, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί το παραδεκτό της παρούσας προσφυγής.
- 17 Επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, όπως επανειλημμένως έκρινε το Δικαστήριο, το μέσο έννομης προστασίας που παρέχεται κατά αποφάσεως εξεταστικής επιτροπής συνίσταται κανονικά στην άσκηση άμεσης προσφυγής ενώπιον του κοινοτικού δικαστή (βλέπε, μεταξύ άλλων, απόφαση της 14ης Ιουνίου 1972, Marcato κατά Επιτροπής, 44/71, Rec. 1972, σ. 427· απόφαση της 14ης Ιουλίου 1983, Detti κατά Δικαστηρίου, 144/82, Συλλογή 1983, σ. 2421· απόφαση της 7ης Μαΐου 1986, Rihoux και λοιποί κατά Επιτροπής, 52/85, Συλλογή 1986, σ. 1567· Διάταξη της 8ης Νοεμβρίου 1988, Valle Fernandez κατά Επιτροπής, 264/88 και 264/88 R, Συλλογή 1988, σ. 6341). Πράγματι, αφενός, η διοικητική ένσταση που στρέφεται κατά αποφάσεως εξεταστικής επιτροπής φαίνεται να στερείται νοήματος, εφόσον το οικείο κοινοτικό όργανο δεν έχει την εξουσία να ακυρώνει ή να τροποποιεί τις αποφάσεις εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού. Εν συνεχεία, η υπερβολικά συσταλτική ερμηνεία του άρθρου 91, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως θα κατέληγε αποκλειστικά στο να παραιτείται, χωρίς καμιά χρησιμότητα, η διαδικασία (βλέπε, ιδίως, την απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 1978, von Wüllerstorff κατά Επιτροπής, 7/77, Rec. 1978, σ. 769). Αφετέρου, όμως, αν ο ενδιαφερόμενος απευθυνθεί με διοικητική ένσταση στην ΑΔΑ, ένα τέτοιο διάβημα, οποιαδήποτε κι αν είναι η νομική του σημασία, δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια να στερεί τον ενδιαφερόμενο από το δικαίωμα του να ασκήσει άμεση προσφυγή ενώπιον του κοινοτικού δικαστή, δεδομένου ότι πρόκειται για δικαίωμα από το οποίο ο ενδιαφερόμενος δεν μπορεί να παραιτηθεί και το οποίο, επομένως, δεν μπορεί να επηρεάζεται από την προσωπική συμπεριφορά του ενδιαφερομένου (απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 1978, Salerno και λοιποί κατά Επιτροπής, συνεκδικασθείσες υποθέσεις 4/78, 19/78 και 28/78, Rec. 1978, σ. 2403).
- 18 Ενόψει των αρχών αυτών, οι οποίες στηρίζονται τόσο στην οικονομία της διαδικασίας όσο και στη μέριμνα να διασφαλιστεί η τήρηση των δικαιωμάτων των υπαλλήλων, προέχει να προσδιοριστεί αν η προσφυγή, στρεφόμενη κατά των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής της 17ης Μαΐου και της 3ης Ιουλίου 1989, ασκήθηκε εντός της προθεσμίας των τριών μηνών που ορίζει ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως, εφόσον, έστω και αν ο προσφεύγων υπέβαλε προηγούμενη διοικητική ένσταση, τελικά επέλεξε την άμεση προσφυγή ενώπιον του κοινοτικού δικαστή. Όσον αφορά τα αιτήματα που στρέφονται κατά της από 17 Μαΐου 1989 αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής με την οποία ο προσφεύγων αποκλείστηκε από τον διαγωνισμό, δεν προκύπτει από τα έγγραφα που περιέχονται στον φάκελο και δεν υποστηρίχθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ότι η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα πριν από

τις 13 Ιουνίου 1989, ημερομηνία της διοικητικής του ενστάσεως στην ΑΔΑ και της επιστολής του στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής. Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, ο προσφεύγων μπορούσε παραδεκτώ να προσφύγει απευθείας στο Δικαστήριο στις 28 Αυγούστου 1989, χωρίς να αναμένει να του απευθυνθεί η απάντηση στη διοικητική του ένσταση ή να λήξει η προθεσμία απαντήσεως που τίθεται με τον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως. Όσον αφορά τα αιτήματα που στρέφονται κατά της από 3 Ιουλίου 1989 δεύτερης αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής, με την οποία η εξεταστική επιτροπή, κατόπιν ανταλλαγής αλληλογραφίας με τον προσφεύγοντα, αποφάσισε να μη μεταβάλει την αρχική της απόφαση αποκλεισμού του προσφεύγοντος από τον διαγωνισμό, πρέπει να παρατηρηθεί ότι δεν υπήρξε πρηγούμενη διοικητική ένσταση, όπως ο προσφεύγων edικαιούτο πλήρως να το πράξει ενόψει της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής.

- 19 Επομένως, οι αμφιβολίες που διατύπωσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ως προς το παραδεκτό της παρούσας προσφυγής είναι αβάσιμες.

Επί της ουσίας

- 20 Ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη των αιτημάτων του: πρώτον, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο παρέβη το καθήκον αρωγής και παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως· δεύτερον, παρέβη το άρθρο 25 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, σχετικά με την υποχρέωση αιτιολογίας· τρίτον, οι διατάξεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού είναι αντίθετες προς το άρθρο 2, του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και προς το καθήκον αρωγής.

Επί του πρώτου λόγου που αντλείται από την παράβαση του καθήκοντος αρωγής και την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως

- 21 Ο προσφεύγων προβάλλει, πρώτον, ότι οι διατάξεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού σχετικά με την κατάθεση των δικαιολογητικών που αναφέρονται στα πτυχία και στην επαγγελματική πείρα επιδέχονταν ερμηνεία· δεύτερον, παραπλανήθηκε από τις ίδιες τις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου· τρίτον, η διοίκηση γνώριζε το σφάλμα της· τέταρτον, αν ληφθούν υπόψη τα καθήκοντά του και το γεγονός ότι ο προϊστάμενος του γραφείου πληροφοριών στο Παρίσι, ο ιεραρχικά προϊστάμενος του, ήταν μέλος της εξεταστικής επιτροπής, η εξεταστική επιτροπή δεν μπορούσε να αγνοεί ότι ο προσφεύγων πληρούσε τις απαιτούμενες προϋποθέσεις.
- 22 Επιπλέον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι είχε λάβει όλες τις αναγκαίες προφυλάξεις ζητώντας τη γνώμη του προϊσταμένου της υπηρεσίας «Υπηρεσιακή κατάσταση και διοίκηση προσωπικού» και φροντίζοντας να διευκρινίσει, στο έντυπο του αποδεικτικού παραλαβής, ότι τα πτυχία του βρίσκονταν στον φάκελό του στη γενική διεύ-

θυνηση του Κοινοβουλίου. Από αυτό συνάγει ότι, αφενός, η διοίκηση είχε την υποχρέωση, προς το συμφέρον του προσφεύγοντος, βάσει του καθήκοντος αρωγής και της αρχής της χρηστής διοικήσεως, όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο με τις αποφάσεις της 23ης Οκτωβρίου 1986, Schwiering κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (321/85, Συλλογή 1986, σ. 3177), και της 4ης Φεβρουαρίου 1987, Maurissen κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (417/85, Συλλογή 1987, σ. 551), να ειδοποιήσει τον προσφεύγοντα για το σφάλμα του και, αφετέρου, η εξεταστική επιτροπή όφειλε να εφαρμόσει τις διατάξεις του άρθρου 2, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως καθόσον δεν είχαν ακόμη παρέλθει οι προθεσμίες και ο αριθμός των υποψηφίων ήταν περιορισμένος. Περισσότερο δε καθόσον, κατά τον προσφεύγοντα, η αρχή της ισότητας δεν μπορούσε να τύχει εφαρμογής εν προκειμένω αφού οι υποψήφιοι μόνιμοι υπάλληλοι και οι εξωτερικοί υποψήφιοι βρίσκονται σε διαφορετική νομική κατάσταση.

- 23 Το Κοινοβούλιο εκθέτει ότι, πρώτον, στην προκήρυξη του διαγωνισμού και στο αποδεικτικό παραλαβής του εντύπου υποψηφιότητας, αναφέρεται σαφώς, τρεις φορές, ότι όλοι οι υποψήφιοι, περιλαμβανομένων και των μόνιμων υπαλλήλων, ιδίως εκείνων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που αναφέρονται ρητά, πρέπει να επισυνάψουν τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και ότι, επομένως, μια τέτοια προϋπόθεση δεν επιδέχεται ερμηνεία. Η εκτίμηση που διατύπωσε ο προσφεύγων ως προς τη χρησιμότητά της δεν έχει επίπτωση επί του κύρους της. Επομένως, δεν εναπόκειται στην εξεταστική επιτροπή να μεταβάλει τις σαφείς προϋποθέσεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού· διαφορετική απόφαση θα ισοδυναμούσε με χορήγηση προνομίου στον προσφεύγοντα, αντίθετου προς τις αρχές της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Πράγματι, επί του ζητήματος αυτού η εξεταστική επιτροπή δεσμεύεται από το άρθρο 5 του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.
- 24 Το Κοινοβούλιο προβάλλει, δεύτερον, ότι το άρθρο 2, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως παρέχει στην εξεταστική επιτροπή την ευχέρεια να ζητήσει έγγραφα ή συμπληρωματικές πληροφορίες, αποκλειστικά όταν τρέφει αμφιβολίες ως προς την πληρότητα του φακέλου ή όταν επιθυμεί να έχει διευκρινίσεις ως προς το περιεχόμενο ενός ή περισσοτέρων εγγράφων που υπέβαλε ο προσφεύγων. Εν προκειμένω όμως, δεν υπήρχε λόγος να ζητηθούν συμπληρωματικά έγγραφα, καθόσον δεν είχε υποβληθεί κανένα βασικό έγγραφο.
- 25 Το Κοινοβούλιο υπογραμμίζει, τρίτον, ότι η απαίτηση υποβολής των αναγκαίων εγγράφων, που επισυνάπτονται σε παράρτημα στο έντυπο αιτήσεως, έχει ως σκοπό να θέτει όλους τους υποψηφίους, υπαλλήλους ή όχι, επί ίσης βάσεως και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως παράλογη. Εξάλλου, ως υποψήφιοι στον ίδιο γενικό εξωτερικό διαγωνισμό, οι μόνιμοι υπάλληλοι που είναι υποψήφιοι και οι εξωτερικοί υποψήφιοι βρίσκονταν σε πανομοιότυπη νομική κατάσταση. Το γεγονός ότι μετά την πρόσληψή τους θα ετύγχαναν πράγματι διαφορετικής μεταχειρίσεως, όσον αφορά τον διορισμό και τις αποδοχές τους, δεν έχει καμιά επίπτωση επί της αρχής της ισότητας που ισχύει

κατά τον χρόνο υποβολής των υποψηφιοτήτων. Υπό την άποψη αυτή, υπάρχει διαφορά μεταξύ των κανόνων που διέπουν τους εξωτερικούς διαγωνισμούς, όπως εν προκειμένω, και τους κανόνες που διέπουν τους εσωτερικούς διαγωνισμούς.

- 26 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει, τέταρτον, ότι το γεγονός ότι ο προσφεύγων συμβουλευθήκε τον προϊστάμενο της υπηρεσίας « Υπηρεσιακή κατάσταση και διοίκηση προσωπικού », αν υποτεθεί ότι αυτό έχει αποδειχθεί, δεν τον απαλλάσσει από την τήρηση των προϋποθέσεων οι οποίες τίθενται με την προκήρυξη του διαγωνισμού και ότι η ερμηνεία της δεν μπορεί νομίμως να δεσμεύει το Κοινοβούλιο. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο παρατηρεί ότι η ένδειξη που ανέγραψε ο προσφεύγων στο αποδεικτικό παραλαβής δεν βρίσκεται στον φάκελο που διαθέτει η εξεταστική επιτροπή. Απ' αυτό συμπεραίνει ότι, αφενός, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση την πρώτη απόφαση της εξεταστικής επιτροπής, η οποία λήφθηκε σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού και, αφετέρου, δεν ήταν ικανό να υποχρεώσει την εξεταστική επιτροπή να εφαρμόσει τις διατάξεις του άρθρου 2, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.
- 27 Επιβάλλεται προκαταρκτικά να υπομνηστεί ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο με τις αποφάσεις της 28ης Μαΐου 1980, Kuhner κατά Επιτροπής (33/79 και 75/79, Rec. 1980, σ. 1677), της 9ης Δεκεμβρίου 1982, Plug κατά Επιτροπής (191/81, Συλλογή 1982, σ. 4229), και της 23ης Οκτωβρίου 1986, Schwiering (321/85, που παρατέθηκε ήδη), μολονότι δεν αναφέρεται στον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, το καθήκον αρωγής της διοικήσεως έναντι των υπαλλήλων της, το οποίο επιβάλλεται επίσης στην εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, αντικατοπτρίζει την ισορροπία των αμοιβαίων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως δημιούργησε στις σχέσεις μεταξύ της δημόσιας αρχής και των υπαλλήλων της δημόσιας υπηρεσίας. Το καθήκον αυτό, καθώς και η αρχή της χρηστής διοικήσεως, συνεπάγονται κυρίως ότι, όταν η αρμόδια αρχή αποφαινεται, σχετικά με την κατάσταση ενός υπαλλήλου, λαμβάνει υπόψη το σύνολο των στοιχείων που είναι ικανά να προσδιορίσουν την απόφασή της και ότι, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, λαμβάνει υπόψη όχι μόνον το συμφέρον της υπηρεσίας αλλά και εκείνο του ενδιαφερόμενου υπαλλήλου.
- 28 Επομένως, προέχει να εξεταστεί αν, όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων, η διοίκηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού παρέβη εν προκειμένω το κατ' αυτόν τον τρόπο καθοριζόμενο καθήκον αρωγής.
- 29 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, πρώτον, η προκήρυξη του διαγωνισμού PE/44/A προβλέπει — χωρίς αυτό να είναι αμφιλεγόμενο — σε δύο σημεία, από τα οποία το ένα με πλάγιους τυπογραφικούς χαρακτήρες προκειμένου να επισύρει την προσοχή, και για το σύνολο των υποψηφίων — περιλαμβανομένων και των μόνιμων υπαλλήλων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — την υποχρέωση να επισυνάψουν στην αίτηση συμ-

μετοχής το σύνολο των δικαιολογητικών που αναφέρονται στα διπλώματά τους και στην επαγγελματική τους πείρα, επί ποινή αποκλεισμού τους από τον διαγωνισμό. Η υποχρέωση αυτή υπενθυμίζεται για τρίτη φορά με το αποδεικτικό παραλαβής της αιτήσεως συμμετοχής το οποίο πρέπει να συμπληρώσει ο ίδιος ο υποψήφιος όταν υποβάλλει την αίτησή του συμμετοχής στην υπηρεσία προσλήψεων και το οποίο εν συνεχεία του επιστρέφεται.

- 30 Η θεσπιζόμενη κατ' αυτόν τον τρόπο υποχρέωση επαναλαμβάνεται τρεις φορές και, επιπλέον, δεν είναι καθόλου αμφιλεγόμενη, αντίθετα από ό,τι υποστήριξε ο προσφεύγων, ιδίως κατά την προφορική διαδικασία. Αγ, υπό τον προαναφερθέντα τίτλο III, Β. 1. γ), η προκήρυξη του διαγωνισμού απαγορεύει σε όλους τους υποψηφίους, περιλαμβανομένων και των υπαλλήλων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, να αναφέρονται για την κατάρτιση του φακέλου τους, σε έγγραφα που υποβλήθηκαν επ' ευκαιρία προγενέστερων υποψηφιοτήτων, χωρίς καμία αμφιβολία η απαγόρευση αυτή αφορά, εν προκειμένω, τα πτυχία ή άλλα έγγραφα τα οποία είχαν επισυναφθεί από τον προσφεύγοντα στην αίτηση συμμετοχής σε διαγωνισμό που αυτός υπέβαλε αρχικά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όταν προσλήφθηκε το 1968 ως μόνιμος υπάλληλος στο κοινοτικό αυτό όργανο. Εν συνεχεία, η διάκριση στην οποία προβαίνει ο προσφεύγων μεταξύ, αφενός, των υποβληθέντων εγγράφων επ' ευκαιρία προγενέστερων αιτήσεων συμμετοχής σε διαγωνισμούς και, αφετέρου, των εγγράφων που αποτελούν το σύνολο του προσωπικού φακέλου του υπαλλήλου, που άλλωστε περιλαμβάνει κατ' ανάγκη τα πρώτα, πρέπει να απορριφθεί. Περισσότερο δε ακόμη όταν οι άλλες προαναφερθείσες διατάξεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού δείχνουν, αν αυτό χρειαζόταν, ότι η ερμηνεία του προσφεύγοντος δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 31 Προέχει να προστεθεί ότι, στο πλαίσιο ενός διαγωνισμού βάσει τίτλων και εξετάσεων, εναπόκειται στον υποψήφιο και μόνο να προσδιορίσει τα πτυχία, τους τίτλους και τις βεβαιώσεις επαγγελματικής πείρας που επιθυμεί να επισυνάψει στην αίτηση συμμετοχής του και όχι στις υπηρεσίες διοικήσεως του προσωπικού να εκπληρώσουν οι ίδιες ένα τέτοιο καθήκον, αν ληφθεί υπόψη ο κίνδυνος να υποπέσουν κατ' αυτόν τον τρόπο σε σφάλμα. Ούτε εναπόκειται στις υπηρεσίες αυτές να διαβιβάσουν στην εξεταστική επιτροπή τον πλήρη προσωπικό φάκελο του ενδιαφερομένου, που περιλαμβάνει πολλά άλλα έγγραφα εκτός αυτών των οποίων η προσκόμιση απαιτείται από την προκήρυξη του διαγωνισμού, πράγμα που θα επέβαλλε στην εξεταστική επιτροπή βαριά υλικά έργα ασυμβίβαστα προς τον σεβασμό της αρχής της χρηστής διοικήσεως.
- 32 Τέλος, και εν πάση περιπτώσει, δεν προκύπτει ούτε από τα έγγραφα που περιλαμβάνονται στον φάκελο ούτε από τη συζήτηση ενώπιον του Πρωτοδικείου ότι η ένδειξη που ανέγραψε ο προσφεύγων στο αποδεικτικό παραλαβής της αιτήσεως συμμετοχής του, που αφορούσε εξάλλου μόνον τα πτυχία και όχι τα δικαιολογητικά της επαγγελματικής πείρας, ήταν τέτοιας φύσεως ώστε να πληροφορεί κατά βέβαιο τρόπο τη διοίκηση ή την εξεταστική επιτροπή για το λάθος που διέπραξε ο προσφεύγων, καθόσον το εν λόγω αποδεικτικό παραλαβής επεστράφη στον υποψήφιο και δεν περιλαμβάνεται στον φάκελό του.

- 33 Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι οι υπηρεσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν παρέβησαν καθόλου το καθήκον αρωγής που είχαν έναντι του προσφεύγοντος, ούτε παραβίασαν την αρχή της χρηστής διοικήσεως, εφόσον η ισορροπία αμοιβαίων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων μεταξύ του κοινοτικού οργάνου και του προσφεύγοντος επέβαλλε όπως ο τελευταίος προβεί σε προσεκτική και σοβαρή ανάγνωση των διατάξεων της προκήρυξης του διαγωνισμού οι οποίες ήταν καθ' όλα σαφείς, συγκεκριμένες και ανεπιφύλακτες.
- 34 Όσον αφορά τον σεβασμό του καθήκοντος αρωγής και της αρχής της χρηστής διοικήσεως εκ μέρους της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, πρώτον, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου εναπόκειται, καταρχήν, στον υποψήφιο σε διαγωνισμό να παράσχει στην εξεταστική επιτροπή όλες τις πληροφορίες και έγγραφα που επιτρέπουν σ' αυτήν να εξακριβώσει αν ο υποψήφιος συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που θέτει η προκήρυξη του διαγωνισμού. Πράγματι, η εξεταστική επιτροπή δεν υποχρεούται να προβεί η ίδια σε έρευνες προκειμένου να εξακριβώσει αν οι υποψήφιοι πληρούν το σύνολο των προϋποθέσεων που τίθενται με την προκήρυξη του διαγωνισμού. Σ' αυτούς εναπόκειται να παράσχουν στην εξεταστική επιτροπή όλες τις πληροφορίες που κρίνουν χρήσιμες προκειμένου να εξεταστεί η αίτηση συμμετοχής τους, κατά μείζονα λόγο αν σαφώς και ρητώς κλήθηκαν να το πράξουν (βλέπε, ιδίως, απόφαση της 12ης Ιουλίου 1989, Belardinelli κατά Δικαστηρίου, 225/87, Συλλογή 1989, σ. 2353).
- 35 Δεύτερον, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ο προσφεύγων δεν μπορεί να επικαλεστεί λυσιτελώς τις διατάξεις του άρθρου 2, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, για να αποφύγει υποχρέωση σαφή, συγκεκριμένη και ανεπιφύλακτη επιβαλλόμενη από την προκήρυξη του διαγωνισμού. Πράγματι, κατά τις διατάξεις αυτές, από τους υποψηφίους μπορεί « να ζητηθεί η χορήγηση οποιουδήποτε συμπληρωματικού εγγράφου ή πληροφορίας » στο πλαίσιο των διαδικασιών διαγωνισμού που διοργανώνουν τα κοινοτικά όργανα. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει σαφώς ότι παρέχεται στην εξεταστική επιτροπή απλή ευχέρεια να ζητήσει από τους υποψηφίους συμπληρωματικές πληροφορίες, όταν έχει αμφιβολίες ως προς το περιεχόμενο υποβληθέντος εγγράφου, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να ερμηνευθούν ως επιβάλλουσες την υποχρέωση στην εξεταστική επιτροπή να ζητήσει από τους υπαλλήλους που είναι υποψήφιοι να της υποβάλουν το σύνολο των εγγράφων τα οποία απαιτούνται με την προκήρυξη του διαγωνισμού. Επιπλέον, ήταν καθ' όλα νόμιμο εν προκειμένω η εξεταστική επιτροπή να μην κάνει χρήση της διατάξεως αυτής όσον αφορά τον προσφεύγοντα, καθόσον ο αριθμός των υποψηφίων ανερχόταν σε 385, αριθμός ο οποίος δεν μπορεί να θεωρηθεί μικρός, αντίθετα από ό,τι υποστηρίζει ο προσφεύγων.
- 36 Τρίτον, πρέπει να τονιστεί ότι οι εσφαλμένες πληροφορίες που είχαν δοθεί στον προσφεύγοντα από τον προϊστάμενο της υπηρεσίας « Υπηρεσιακή κατάσταση και διοί-

κτηση προσωπικού » κατά τη διάρκεια τηλεφωνικής συνδιαλέξεως — αν υποθεθεί ότι αυτό αποδεικνύεται και μολονότι είναι λυπηρό — δεν ήταν ικανές να απαλλάξουν τον προσφεύγοντα από την προσεκτική ανάγνωση των σχετικών διατάξεων της προκηρύξεως του διαγωνισμού, οι οποίες είχαν διατυπωθεί κατά τρόπο σαφή, συγκεκριμένο και ανεπιφύλακτο. Μια τέτοια εσφαλμένη ερμηνεία, έστω κι αν γίνει δεκτό ότι πραγματικά δόθηκε με τη φρασεολογία που αναφέρει ο προσφεύγων και ο ενδιαφερόμενος υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δεν μπορεί να δεσμεύει το κοινοτικό αυτό όργανο ενόψει της προκηρύξεως του διαγωνισμού η οποία δεν είναι καθόλου διφορούμενη και ιδίως όταν, αφενός, ο υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ο οποίος διατύπωσε μια τέτοια ερμηνεία αναγνώρισε, με το έγγραφό του της 8ης Ιουνίου 1989, ότι είχε « επεκτείνει στους εσωτερικούς υποψηφίους σε εξωτερικό διαγωνισμό ό,τι ίσχυε για εσωτερικό διαγωνισμό » και, αφετέρου, ο ίδιος ο προσφεύγων, με την επιστολή του της 13ης Ιουνίου 1989 που απηύθυνε στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής, υποστηρίζει ότι οι συνάδελφοί του, εσωτερικοί υποψήφιοι στον ίδιο διαγωνισμό, έλαβαν ακριβείς πληροφορίες από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Κοινοβουλίου.

- 37 Τέταρτον, ο προσφεύγων δεν μπορεί να επικαλεστεί ούτε διαφορετική μεταχείριση όσον αφορά τις αποδοχές και τον διορισμό μεταξύ των υπαλλήλων οι οποίοι είναι υποψήφιοι και των εξωτερικών υποψηφίων, για να προσπαθήσει να δικαιολογήσει διαφορετική μεταχείριση κατά την επιλογή των υποψηφίων στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας του γενικού διαγωνισμού. Μια τέτοια δυσμενής διάκριση κατά την επιλογή των υπαλλήλων που είναι υποψήφιοι και των εξωτερικών υποψηφίων πράγματι θα παραβίαζε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως όλων των υποψηφίων ενόψει της ίδιας της διαδικασίας διαγωνισμού.
- 38 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ούτε η διοίκηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ούτε η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού παρέβησαν το καθήκον αρωγής και παραβίασαν την αρχή της χρηστής διοικήσεως που υποχρεούνταν να τηρήσουν έναντι του προσφεύγοντος και ορθώς η εξεταστική επιτροπή, με την απόφαση της 17ης Μαΐου 1989, επιβεβαιωθείσα με εκείνη της 3ης Ιουλίου 1989, απέκλεισε τον προσφεύγοντα απ' αυτόν τον διαγωνισμό λόγω του ότι δεν είχε επισυνάψει στην αίτηση συμμετοχής του κανένα δικαιολογητικό.
- 39 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα άλλα επιχειρήματα που προβάλλει ο προσφεύγων, δηλαδή η απομάκρυνσή του από τις υπηρεσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου λόγω της θέσεως που κατείχε στο Παρίσι, το γεγονός ότι ο ιεραρχικά προϊστάμενός του ήταν μέλος της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού και το ότι η διοίκηση δεν μπορούσε να αγνοεί ότι αυτός πληρούσε τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, είναι αλυσιτελή και δεν μπορούν να δικαιολογήσουν τη δική του παράβαση των σαφών διατάξεων της προκηρύξεως του διαγωνισμού PE/44/A.

- 40 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 25 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, περί της υποχρεώσεως αιτιολογίας

- 41 Κατά τον προσφεύγοντα, η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής της 3ης Ιουλίου 1989, η οποία αποτελεί συνέχεια του αιτήματός του της 13ης Ιουνίου 1989, είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη και, κατά συνέπεια, συνιστά παράβαση του άρθρου 25 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως διότι δεν παρέχει τη δυνατότητα ούτε στον προσφεύγοντα ούτε στο Δικαστήριο να εκτιμήσει τους λόγους, αφενός, του αποκλεισμού του προσφεύγοντα από τον διαγωνισμό και, αφετέρου, της αρνήσεως να του επιτραπεί να υποβάλει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά. Σχετικώς, ο προσφεύγων στηρίζεται στην απόφαση της 12ης Ιουλίου 1989, Belardinelli (225/87, που παρατέθηκε ήδη), κατά την οποία η εξεταστική επιτροπή ενός διαγωνισμού ευρείας συμμετοχής μπορεί, σε πρώτο στάδιο, να γνωστοποιήσει στους υποψηφίους μόνο τα κριτήρια ή τα αποτελέσματα της επιλογής, να δώσει δε αργότερα ατομικές εξηγήσεις σε όσους υποψηφίους το ζητήσουν ρητώς. Εξάλλου, κανένα από τα δύο έγγραφα που τον πληροφορούσαν ότι η υποψηφιότητά του απορρίφθηκε δεν του παρείχε τη δυνατότητα να εξακριβώσει τους συγκεκριμένους λόγους που του αντιτάχθηκαν και μόνο με το υπόμνημα αντικρούσεως του Κοινοβουλίου ο προσφεύγων μπόρεσε να λάβει γνώση της σχετικής αιτιολογίας των δύο αυτών αποφάσεων.
- 42 Κατά το Κοινοβούλιο, με την επιστολή που απηύθυνε ο προσφεύγων στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής, στις 13 Ιουνίου 1989, δεν απέβλεπε στο να λάβει πρόσθετες εξηγήσεις για την απορριπτική απόφαση της υποψηφιότητάς του, αλλά μόνο να οδηγήσει την εξεταστική επιτροπή στην επανεξέταση της υποψηφιότητας του προσφεύγοντα. Η εξεταστική επιτροπή, επειδή έκρινε ότι οι πληροφορίες που έδωσε ο προσφεύγων δεν ήταν ικανές να της παράσχουν τη δυνατότητα να μεταβάλει την απόφασή της, απλώς επιβεβαίωσε το από 24 Μαΐου 1989 έγγραφό της, το οποίο ήταν επαρκώς αιτιολογημένο κατά την έννοια του άρθρου 25 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Επομένως πρόκειται για πράξη καθαρά επιβεβαιωτική, η οποία δεν προκαλούσε βλάβη και δεν χρειαζόταν αιτιολογία. Εξάλλου, από τις επιστολές της 13ης και 30ής Ιουνίου 1989 του προσφεύγοντα, που αναλύθηκαν πιο πάνω, προκύπτει ότι αυτός είχε πλήρη γνώση του γεγονότος ότι η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να τον αποκλείσει από τον διαγωνισμό ήταν αιτιολογημένη από την έλλειψη των αιτιολογητικών που έπρεπε να επισυνάψει στην αίτηση συμμετοχής του. Όμως, η τελευταία αυτή αιτιολογία προκύπτει σαφώς από το έγγραφο που απευθύνθηκε στον προσφεύγοντα στις 24 Μαΐου 1989, μετά την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού της 17ης Μαΐου 1989.
- 43 Επιβάλλεται, καταρχάς, να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 1ης Ιουνίου 1983, Seton και λοιποί κατά Επιτροπής, 36/81, 37/81 και 218/81, Συλλογή 1983, σ. 1789), η αιτιολογία των πράξεων που είναι ικανές να προξενήσουν βλάβη, πρέπει να επιτρέπει στον ενδιαφερόμενο υπάλληλο να γνωρίσει τους

λόγους μιας απόφασεως που τον αφορά, προκειμένου να είναι σε θέση να ασκήσει ενδεχομένως τα αναγκαία μέσα παροχής ένδικης προστασίας για να προστατεύσει τα δικαιώματα και τα συμφέροντά του. Εξάλλου, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφαση Belardinelli, όταν τα αιτήματα των αποκλεισθέντων από τον διαγωνισμό υποψηφίων δεν έχουν ως σκοπό τη λήψη συμπληρωματικών ατομικών εξηγήσεων, αλλά την επανεξέταση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής να τους αποκλείσει από τον διαγωνισμό, τα αιτήματα αυτά δεν υποχρεώνουν την εξεταστική επιτροπή να αιτιολογήσει πληρέστερα τις αρχικές της αποφάσεις.

- 44 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία προκύπτει σαφώς ότι το έγγραφο που απήχυθη στον προσφεύγοντα ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής, στις 24 Μαΐου 1989, παρείχε τη δυνατότητα στον προσφεύγοντα να γνωρίσει τους λόγους που δικαιολογούσαν τον αποκλεισμό του από τον διαγωνισμό. Εξάλλου, οι από 13 και 30 Ιουνίου επιστολές του προσφεύγοντος επιβεβαιώνουν ότι αυτός γνώριζε πλήρως τους λόγους αυτούς καθόσον δέχεται, ιδίως, ότι εκ λάθους δεν συνήψε στην αίτηση συμμετοχής του τα δικαιολογητικά που απαιτούσε η προκήρυξη του διαγωνισμού. Επιπλέον, οι δύο αυτές επιστολές του προσφεύγοντος συνιστούν αιτήσεις με τις οποίες ζητούσε από την εξεταστική επιτροπή να επανεξετάσει την απόφασή της περί αποκλεισμού του από τον διαγωνισμό και όχι αιτήσεις για συμπληρωματικές ατομικές εξηγήσεις. Κατά συνέπεια, η εξεταστική επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να αιτιολογήσει πληρέστερα την απόφαση της 3ης Ιουλίου 1989 και, επομένως, μπορούσε απλώς να αναφέρει ότι επιβεβαίωνε την προγενέστερη απόφασή της.
- 45 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση, με την προκήρυξη του διαγωνισμού, του άρθρου 2, του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και του καθήκοντος αρωγής

- 46 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού αποκλείει την ευχέρεια, για την εξεταστική επιτροπή, να ζητήσει από τους υποψηφίους να προσκομίσουν έγγραφα και να παράσχουν συμπληρωματικές πληροφορίες και, επομένως, συνιστά παράβαση του άρθρου 2, του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, καθώς και του καθήκοντος αρωγής.
- 47 Κατά το Κοινοβούλιο, το άρθρο 2, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως έχει ως σκοπό να παρέχει τη δυνατότητα στην εξεταστική επιτροπή, σε περίπτωση αμφιβολίας, να ζητεί από τους υποψηφίους συμπληρωματικά έγγραφα, δεν μπορεί όμως σε καμιά περίπτωση να εφαρμοστεί όταν ο υποψήφιος δεν υπέβαλε κανένα δικαιολογητικό. Περαιτέρω, η εξουσία να απαιτείται από τους υποψηφίους η προσκόμιση πτυχίων και άλλων δικαιολογητικών προκύπτει από το άρθρο 1 του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, που επιτρέπει στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να θεσπίζει τέτοιους ειδικούς όρους, την τήρηση των οποίων οφείλει να διασφαλίσει η εξεταστική επιτροπή.

- 48 Επιβάλλεται, καταρχάς, να παρατηρηθεί αυτεπαγγέλτως ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 8ης Μαρτίου 1988, Sergio και λοιποί κατά Επιτροπής (64/86, 71/86 έως 73/86 και 78/86, Συλλογή 1988, σ. 1399), ο υπάλληλος δεν μπορεί, προς στήριξη προσφυγής που στρέφεται κατά αποφάσεως αποκλεισμού από διαγωνισμό, να επικαλείται λόγους αντλούμενους από τη φερόμενη αντικανονικότητα της προκηρύξεως του διαγωνισμού, μολονότι δεν προσέβαλε εμπρόθεσμα τις διατάξεις της προκηρύξεως που θεωρεί ότι του προκαλούν βλάβη.
- 49 Συνέπεται ότι, στην προκειμένη περίπτωση, ο προσφεύγων δεν μπορεί πλέον να αμφισβητεί παραδεκτώς τη νομιμότητα της προκηρύξεως του διαγωνισμού που δεν προσέβαλε εντός των προθεσμιών που ορίζει ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως.
- 50 Επιπροσθέτως και εν πάση περιπτώσει, αντίθετα από ό,τι υποστηρίζει ο προσφεύγων, καμιά διάταξη της προκηρύξεως του διαγωνισμού PE/44/A δεν έχει ως σκοπό ή ως αποτέλεσμα να απαγορεύει στην εξεταστική επιτροπή να κάνει χρήση της δυνατότητας εφαρμογής του άρθρου 2, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.
- 51 Επομένως, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί. Συνεπώς, η προσφυγή του Burgan πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 52 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, που εφαρμόζεται *mutatis mutandis* στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 11, της προαναφερθείσας αποφάσεως του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του ίδιου κανονισμού, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

